

L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric

Pep Admetlla

Del 6 d'octubre de 2023 al 28 de gener de 2024

Inauguració, divendres 6 d'octubre a les 19 h

Bòlit_StNicolau

Aquest divendres 6 d'octubre a les 19 h al Bòlit_StNicolau tindrà lloc la inauguració de l'exposició "L'ombra sota la parpella. Anatomia del cos excèntric" de Pep Admetlla, que es podrà veure fins el 28 de gener de 2024.

En aquesta mostra, Pep Admetlla (Salt, 1962) sintetitza anys de recerca sobre l'anatomia humana, i la relació entre l'ull i el cervell, el coneixement que adquirim tant del nostre cos com del món que ens envolta, recreant un teatre anatòmic i obrint qüestions neuroculturals sobre la relació entre tecnologia i control a partir de l'interès que ha mostrat la ciència, però també la tecnologia en el cervell, ja sigui a través de l'oci interactiu, la realitat augmentada o la intel·ligència artificial.

"L'ombra sota la parpella" consta de tres peces individuals en format instal·latiu que s'ubiquen dins l'arquitectura medieval de la Capella de Sant Nicolau i que temàticament conformen un tot.

L'element central, que dialoga amb l'arquitectura que l'envolta, és un panòptic i amfiteatre anatòmic, una estructura de fusta de grans dimensions realitzada pel, també artista, Pep Aymerich, que ha treballat traslladant a l'espai físic una maqueta de la instal·lació realitzada per Pep Admetlla.

Té forma de panòptic perquè, d'una banda, evoca la part més conceptual i social de la representació arquitectònica del control, una figura popularitzada pel filòsof utilitarista Jeremy Bentham el segle XVIII); d'altra banda, emula la forma anatòmica

de l'ull. L'ull té una estructura amb un funcionament fisiològic molt clar i el que es vol representar aquí és l'embolcall, aquest entorn, que ens fa espectadors d'allò que tenim al cervell.

A l'interior, unes grades permeten l'espectador contemplar una projecció sobre una superfície deformada, com si fos la retina, agafant la forma d'un ull i convertint l'espectador en nervi òptic o, també, en la cosa mirada. Avui dia, en el "panòptic digital", mirar sovint vol dir ser mirat. Dins del panòptic, enlloc de la torre del vigilant que trobem en l'arquitectura benthamiana, o enlloc de la taula de dissecció del cadàver, s'hi troben els espectadors. El vídeo que es pot veure dins el panòptic és un *site specific*, que combina imatges de la construcció del panòptic amb unes altres que evocuen el "mur de la mort" (*the wall of death*), un espectacle que es feia en un recinte circular en el qual les motos agafen cada vegada més velocitat i alçada fins a rodar completament perpendiculars al sòl, amb una fressa que l'artista connecta amb la línia de vida. Si el motorista perd el control o sobrepassa la línia de la vida, mor.

La cúpula de la capella és la que fa de coberta sonora i d'ella en penja una estructura en forma de dispositiu amb el diafragma d'una càmera obert amb un punt de llum, que recorda l'ull de Déu, la figura del control suprem. Finalment, el panell de tancament, com si es tractés d'una llibreta, recull tot el procés d'elaboració del projecte, en forma d'anotacions i dibuixos. Una llibreta escalada a la dimensió del propi panòptic.

A l'espai central de la nau se situa la segona de les propostes, una peça trobada als magatzems del Museu d'Història de Girona durant el procés de recerca d'aquest projecte, que s'ha allargat durant un any i mig. És tracta d'una escultura en forma de model anatòmic *scorticato*, és a dir, una figura sense la pell, que ens parla de conceptualment la nostra pròpia anatomia (figura), però també de com n'estem d'exposats a l'exterior (fons). Admetlla, agafa l'escultura com si fos un *ready made*, fent palesa aquesta manca de pell, de dermis que posa en contacte el teixit nerviós amb l'entorn. Les mans no les pot utilitzar perquè no en té ("i, per tant, no pot fer-se servir, ni tan sols per activar els dispositius tecnològics com els telèfons intel·ligents que generen una llibertat dubtosa, un autocontrol que acaba sent un control algorítmic", en paraules seves); en un últim gest, l'artista li tapa el cap amb

una bossa fent referència a la vulnerabilitat individual, a la pèrdua d'autonomia a mans dels actuals dispositius de control tècnic i econòmic.

La tercera i última peça la trobem ja al fons de la capella, un dispositiu límbic interactiu realitzat amb la col·laboració de l'artista Nicolás Saganías. De nou, té forma d'ull. Aquest artefacte porta un sistema de sensors que, cada vegada que algú s'hi acosta, fan projectar una llum que cegarà, momentàniament, l'usuari; automàticament, es podran sentir uns textos llegits per una intel·ligència artificial, amb fragments escollits per Ingrid Guardiola de textos clàssics de la "literatura sobre el control" com són *Nosaltres* (1924) de Yevgueni Zamiatin, *1984* (1949) de George Orwell, *Discurs sobre la servitud voluntària* (1576) d'Étienne de La Boétie, o els discursos de Trump, Hitler, Jeff Bezos (CEO d'Amazon), Stalin o Elon Musk (CEO de Tesla i inventor del Neuralink), entre d'altres.

Com a tancament de l'exposició, i evocant l'espai ubicat a sota dels teatres anatòmics on es preparaven els cadàvers que s'havien de mostrar, Admetlla ha situat a la cripta tota la documentació, plànols i maquetes del projecte.

Pep Admetlla, a partir de les seves peculiars lliçons d'anatomia, fa de la visió, l'arquitectura i del cos, un espai de diàleg. L'exposició també planteja l'espai expositiu com un recés a la vida en línia (*online*), com un possible teatre anatòmic, viu i transitable, un indret de reunió i coneixement. De fet, totes les activitats vinculades a la programació tindran lloc dins aquest panòptic que es convertirà, durant aquesta tardor, en un espai de trobada, reflexió i debat.

Pep Admetlla (Girona, 1962) és escultor i dissenyador industrial. Té estudis d'Història de l'Art i Màster en Disseny Industrial i Desenvolupament del Producte (UPC) i en Arquitectura, Art i Espai Efímer (ETSAB-UPC) i Postgrau en Arquitectura Efímera: Muntatges expositius i museístics (ETSAB-UPC) i Arquitectura Efímer: Disseny i materials per a l'exposició i l'escenografia (ESTAB-UPC). També té estudis en Neuropsicopedagogia (UdG). Com a docent ha estat professor del Màster d'Arquitectura d'Art i Espai Efímer i dels postgraus d'Arquitectura i Espais Museístics i d'Arquitectura i Artesania de l'ETSAB-UPC (1998-2009), així com ha impartit seminaris i tallers en diferents institucions i universitat. És responsable, des de 1997,

del projecte "Arquitectura i entorn" a l'escola Eiximenis de Girona. Com a artista ha exposat a nivell nacional (Girona, Barcelona, Lleida), estatal (La Corunya, Madrid, Saragossa) i internacional (França, Alemanya, Grècia, Itàlia, Dinamarca, Brasil, Egipte o Corea del Sud). També ha participat a diferents biennals (com ara la 15 Mostra Internazionale di Architettura, Venècia 2016). A banda, la seva obra ha estat reconeguda en diferents mitjans com ara revistes especialitzades a través de treballs monogràfics i articles varis. La seva escultura pública està present a ciutats com, Girona, Salt, Barcelona, Atenes, Porto Alegre (Brasil) o Kwangju (Corea del Sud). Ha rebut diferents distincions en concursos i premis, com ara el Segon Premi en el I Simposi Internacional d'Escultura de Kwangju (Corea del Sud, 2001) i la selecció entre els finalistes del Premi FAD d'Arquitectura en l'apartat d'Espais Efímers (2001), el Premi FAD d'Arquitectura en la modalitat d'Espais Efímers (2003) o el Primer Premi del Concurs Nacional (2011). També ha realitzat treballs de comissariat, com ara l'Homenatge a Torres Monsó – (90è aniversari), juntament amb Glòria Bosch.

ACTIVITATS

Visites comentades a l'exposició

Divendres 20 d'octubre a les 18 h

Dissabte 13 de gener a les 12 h

Bòlit_StNicolau

A càrrec de Pep Admetlla, artista

Conversa: S'ha acomplert la profecia? Intel·ligència artificial i cultura de la predicció

Dimarts 7 de novembre a les 18.30 h

Bòlit_StNicolau

Amb Roc Albalat, Jorge Luis Marzo, José Luis Pérez Pont i Valentín Roma

Al llarg del segle XXI, els oracles han determinat què val la pena i què no, descartant del present tot allò que no fa possible el pronòstic i editant el passat per ajustar-lo a la profecia. Així, nombroses experiències han estat descartades perquè estaven destinades a espatllar l'auguri, a interrompre la predicció. La intel·ligència artificial és una indústria milionària i una eina posada al servei de l'automatització de moltes tasques que originàriament havien fet els humans, però també un instrument posat

al servei d'una necessitat molt humana, el control a través de la predicció. Quines conseqüències té o pot arribar a tenir aquest fet?

En el context d'aquesta trobada es presentarà el llibre vinculat a l'exposició "Biennial 2064", que es va poder veure al Bòlit el 2022.

Sessió clandestina

Divendres 17 de novembre a les 22 h

Bòlit_StNicolau

Amb Pep Admetlla i Ingrid Guardiola

Si el panòptic és l'estructura de vigilància i càstig més popular a partir del segle XVIII; si la societat actual usa sistemes de control molt més difusos a través de la tecnologia de la informació i la comunicació, és possible fer de l'experiència i del coneixement un espai a recés d'aquesta vigilància?

Aquesta activitat de continguts i durada indeterminats (cada persona és lliure de romandre-hi el temps que vulgui) té per objectiu crear un marc de llibertat suficient per a una lliçó d'anatomia en temps real.

John Berger: per què mirem el que mirem

Dijous 30 de novembre a les 18.30 h

Bòlit_StNicolau

Diàleg entre Fèlix Pérez-Hita i Andrés Hispano. Modera, Ingrid Guardiola

John Berger es va convertir en un intel·lectual molt popular amb el seu llibre "Ways of seeing / Maneres de veure" (1972). L'escriptor i artista ens deia que totes les imatges encarnen una manera de veure el món i les coses que hi ha en ell. D'aquesta manera, ens va fer conscients de les convencions i normes socials inscrites en les imatges, però també de la possibilitat de mirar d'altres maneres o de copsar aquells detalls que, sovint, desmenteixen aquestes mateixes normes que signifiquen les imatges.

Arrel de la publicació "Mirar" (Arcàdia 2023), i en paral·lel a l'exposició "L'ombra sota la parpella", aquesta sessió reunirà a Andrés Hispano, Fèlix Pérez-Hita i Ingrid Guardiola (l'antic equip del Soy Cámara, el programa de vídeo-assaig del CCCB) per

parlar sobre aquestes espècies companyes que són les imatges hiperubíquies i també sobre la "mirada" que hi projectem. Per què, malgrat tot, seguim allà, mirant?

Jam session d'anatomia per a mainada

Dissabte 16 de desembre a les 12 h

Bòlit_StNicolau

Amb Pep Admetlla, artista i el Dr. Joan San, neurocirurgià i Degà Emèrit de la Facultat de Medicina de la UdG i la col·laboració del Dr. Xavi Xifró, biòleg i bioquímic i especialista en xarxes neuronals.

Sessió matinal on l'artista Pep Admetlla durà a terme una sessió d'anatomia per a mainada en el context del panòptic construït al Bolit_StNicolau. L'objectiu és transmetre coneixements anatòmics per a totes les edats, des del dibuix i el joc.

Presentació de FRACTURA

Amb Azahara Cerezo i Mayte Gómez

Dijous 25 de gener a les 18.30 h

Bòlit_StNicolau

Es tracta d'una experiència immersiva que aborda les especificitats del propi mitjà, és a dir, es tracta d'una peça que reflexiona sobre la tecnologia des de la pròpia tecnologia, tot indagant en la importància que tenen les interfícies i dispositius tecnològics en la nostra quotidianitat i les implicacions materials d'aquests entorns suposadament "virtuals". L'Oculus Quest 2 és el dispositiu de Realitat Virtual més venut i popular en l'actualitat. Propietat de la gran empresa Meta (abans Facebook), l'Oculus Quest 2 ofereix una experiència immersiva per a dos ulls, dues oïdes, un cos. Mentre ens submergim en mons virtuals, l'aparell monitoritza i escaneja contínuament l'espai que ens envolta i els nostres moviments mitjançant 4 càmeres d'infrarojos integrades i 2 controladors amb múltiples acceleròmetres i giroscopis. Tanmateix, el funcionament del propi dispositiu, així com les lògiques comercials que s'amaguen darrere de les estètiques minimalistes de Silicon Valley i la idea d'immersió que ofereix la realitat virtual s'estenen molt més allà del moment present. En relació amb aquests aspectes, Jonathan Crary afirma que "per a comprendre les formes en què escoltem, mirem o ens concentrem cal indagar en les seves ressonàncies històriques".

Bòlit_StNicolau

Plaça de Santa Llúcia, 1 17007 Girona

Dimecres: de 10 a 14 h

Dijous i divendres: de 10 a 14 h i de 17 a 19 h

Dissabte: d'11 a 14 h i de 17 a 19 h

Diumenge i festius: d'11 a 14 h

Bòlit, Centre d'Art Contemporani. Girona

bolit@ajgirona.cat / 972427627 / www.bolit.cat

----- Ho organitza:

----- Amb el suport de:

----- Ho patrocina:

